

[Lisbet Hindsgaul.]

tioner har lidt under. Jeg betragter det som et stort og glædeligt Fremskridt, at dette efter Lovforslagets Behandling i det høje Ting er en Realitet. Det var ogsaa et afgjort Fremskridt, da vi fik Børneloven af 1937, hvor Arveret efter Barnefaderen tilkendtes Barnet, der er født uden for Ægteskab. Jeg mener, der er en Forbindelse mellem den foreliggende Lovgivning og Loven af 1937, som omhandler dette Problem. Hvis alle disse Forbedringer nu kunde bevirke, at den enligt stillede Moder med større Tryghed kunde tage Arbejdet op til Gavn for sit Barns Fremtid, var vi jo dermed kommet et Stykke videre frem ad Vejen. Jeg erkender, at der sikkert endnu er Omraader, der maa tages op til Vurdering og Forbedring for det uden for Ægteskab fødte Barn, men med dette Lovforslags Vedtagelse synes jeg, at Begyndelsen er gjort, og at det er en god Begyndelse, som jeg takker den højtærede Socialminister for.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne, at Lovforslaget faar en hurtig Gang gennem det høje Ting.

Oluf Johansen: Da vi vedtog den betydelige Forbedring af Alders- og Invaliderentemodtagernes Kaar og ved senere Forbedringer paa andre Omraader i vor sociale Lovgivning maatte vi gøre det med den Tanke, at der var alligevel nogen, som var blevet tilbage, og det var de enligt stillede Mødre og deres Børn. Disse kunde med nogen Høje betragte sig som Samfundets Stedbørn. Den almindelige Vurdering af vore sociale Forhold siger os, at den enligt stillede Moder, selv med rimelig Forbedring, vil være vanskeligt stillet. Selv om man kan støtte dem med Fritidshjem og Vuggestuer, kan de vel endda i tungsindige Øjeblikke henfalde til Tanken om, at deres Børn, selv om de holder af dem, er en Klods om Benet paa dem. De er ene om Vanskelighederne, ene om Sorgerne og Bekymringerne, ene om Skuffelserne, ene om det hele. De har ikke en Mand, deres Barns Fader, der kan tage største Parten af Vanskelighederne og bære dem sammen med dem i Fællesskab. De savner, hvad andre ejer. Ja, der er for dem mange Problemer, der bliver store, naar de er ene, og disse Problemer gør ofte Livet for dem til en Trædemølle. Hver Dag har for dem sine Sorger, og saaledes bliver deres Tilværelse Aar for Aar, lad saa være, at Moderglæden gennem alt dette, er den stærkeste og kan besejre Vanskelighederne.

Tilbage er saa som det stadig uløste

Problem Samfundets Pligt til at raade Bod paa det forsømte og prøve gennem den Lovgivning, der her foreligger, at øve Ret og Skel over for disse Kvinder og deres Børn. Børnebidragene foreslaas forhøjet, og den Sum, der gennem den sociale Lovgivning lægges til Grund for det offentlige Sikring af Beløbets Tilstedeværelse ved forskudsvis Udbetaling, forhøjes. Man lægger fremtidig tre Femtedele af den fastsatte Sum paa Barnefaderen som hans Bidrag. I Folketingsudvalget har man nøje afvejet de forskellige Forhold og drøftet en yderligere Forhøjelse af Børnebidraget. Man mener altsaa, at her er man kommet til et passende Resultat, hvor man, alle Forhold taget i Betragtning, maa siges at have naaet det, der fra alle Sider anses for at være det rigtige. Det kan maaske være svært at fastslaa, hvad det rigtige er. Forskellige Forhold maa afvejes over for hinanden, f. Eks. hvad det koster at have et Barn anbragt i almindelig god Pleje i Plejehjem, hvad det vil koste at have et Barn f. Eks. i et almindeligt Arbejderhjem, og hvad en Mand med almindelige Arbejdsindtægter er Stand til at yde som sit Bidrag. Alle disse Ting er, efter hvad jeg forstaa paa Folketingsudvalgets Betænkning, lagt til Grund for det Resultat, man er naaet til.

Jeg hilser Lovforslaget med fuld Tilfredshed og vil gerne fastslaa, at gennem denne Lovgivning har man nu naaet et Resultat til Sikring ikke blot af den enligt stillede Moder, men ogsaa til Sikring af hendes Barns Underhold. Nu bedres altsaa disse Mennesker Kaar, og som en af dem, der ude i Landet aabent har paaaget Manglerne ved denne Del af vor sociale Lovgivning, hilser jeg det foreliggende Lovforslag med Tilfredshed.

Jeg har ingen Indvendinger at gøre over for Lovforslagets forskellige Bestemmelser, men det skal være mig en Tilfredsstillelse i det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat om Sagen, at yde mit og mit Partis Bidrag til dette Lovforslags hurtige Fremme her i det høje Landsting.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige Ordførere for deres venlige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg forstod paa det ærede Medlem Fru Esther Malling Pedersen, at det ærede Medlem ønskede Lovforslaget behandlet i et Udvalg, for at man eventuelt der kunde drøfte Spørgsmaalet om Inddrivelse af Bidragene. I Folketinget lovede jeg at tage Spørgsmaalet om Inddrivelse op. Det skal forhandles dels med Indenrigsministeren, dels med Justitsministeren, og naar jeg nu lover det ærede Medlem ogsaa at tage